

А. В. Павлушенко

Іоасаф

ІОАСАФ (Жевахов Володимир Давидович; 24. 12. 1874(05. 01. 1875), с. Линовиця Пирятин. пов. Полтав. губ., нині смт Прилуц. р-ну Черніг. обл. – 04. 12. 1937, м. Курськ, РФ) – громадський і церковний діяч. З походження дворянин. Закін. Колегію П. Галаґана, юрид. факультет Університету св. Володимира (1899) в Києві. Працював 1900–11 у Київ. суддів. палаті, 1902–14 неодноразово був обраний мировим суддею Пирятин. і Київ. пов. Від 1911 – стат. радник Київ. губерн. правління. Учасник монарх. руху, чл. Рос. зібрання в Києві. Багато жертвував на потреби Церкви. Ініціював і фінансував археол. дослідж. [Звіринецьких печер](#) (керувати розкопками запросив у серпні 1912 О. Ертеля), заснував фонд, на кошти з якого побудовано церкву Різдва Пресвятої Богородиці (грудень 1913). Під час 1-ї світової війни служив уповноваженим Червоного Хреста у Полтав. губ. (1915–18). В Українській Державі гетьмана П. Скоропадського (1918) – чиновник з особл. доручень при МВС. Після встановлення рад. влади в Україні викладав іноз. мови. У лютому 1924 заарешт. Згодом після звільнення 20 грудня того ж року у Іонин. Свято-Троїц. монастирі Києва прийняв чернечий постриг з рук єпископа Уманського *Макарія* (Кармазіна), пізніше хіротонізов. у сан диякона, ігумена, архімандрита. 6 червня 1926 у Хрестовоздвижен. монастирі м. Нижній Новгород (РФ) митрополитом *Сергієм* (Страгородським) рукопоклад. на єпископа Дмитровського, вікарія Курс. єпархії. 16 вересня того ж року заарешт., за звинуваченням у контррев. діяльності засудж. до 3-х р. таборів, покарання відбував на Соловках, після звільнення залишався у засланні в Сибіру. Від вересня 1932 – єпископ П'ятигорський, від жовтня того ж року – Чебоксарський і Чуваський, від червня 1934 – Могильовський, 1936 – Мінський. Перебував на спокої в м. Белгород, 16 жовтня 1936 заарешт. і висланий у м. Боровичі (Новгород. обл.; обидва – РФ). 29 січня 1937 заарешт. знову, за звинуваченням у кер-ві контррев. фашист. організацією церковників засудж. до розстрілу. 1990 реабіліт. 2002 канонізов. Синодом РПЦ.

Фотоілюстрації

Рекомендована література

1. Климент (Вечеря), иеродиакон. Жизнеописание священномученика Иоасафа (Жевахова) // Архангельский Н. В. Зверинецкие пещеры в Киеве. К., 2003;
2. Жевахова Н. Д. Жеваховы. Хайфа, 2010.

Бібліографічний опис:

Іоасаф / А. В. Павлушенко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2011. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-12528>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).